

Terug naar De Vierschaar

Daarnet kwam het ons ter ore dat de speciale spamfilter uit het Gastenboek van www.wtcoeselgem.be terug is weggenomen. Naar verluiden was die geïnstalleerd vanwege de talloze boze en onwelvoeglijke reacties en aantijgingen, na de fratsen van Seed'n en de Berre, die in een recent verleden en zonder schroom de Vierschaar van de kaart hadden geveegd. De verenigde wielertoeristen waren daar geenszins mee gediend, voelden zich in het kruis gepakt, en bleven ontheemd achter zonder clublokaal. De reacties waren niet mis te verstaan van opstandige aard, tegen alles wat naar vastgeroeste zekerheid rook. De bende rebellen die iedere zondagmorgen om 8u30 verzamelden aan het frietkot op Oeselgem plaatse, om vandaar gepaste actie te voeren, groeide gestadig aan. In plaats van rustig af te bouwen tijdens de winter om alzo reserves aan te leggen voor alweer een zwaar voorjaar, vlogen zij er iedere week in, trokken het gemiddelde op tot ver boven de 30, joegen tegen wind aan 35, en beulden en zeulden als hing hun leven er van af. Diesels zuchtten en kuchten gelijk een 1-cilinder Lanz Bulldog met verstopte roetfilter; Supers nepen hun bougies toe om toch maar op toeren te kunnen blijven. Onze Voorzitter zag dit alles met lede ogen en vanop afstand aan, en bedacht dat dit zo niet verder kon. Straks in april zouden ze allemaal als jutezakken ineen stuiken, bij het naderen van de eerste helling of kasseistrook... neen, hier moest terstond ingegrepen worden.

Hij riep een Bijzondere Bestuursvergadering bijeen, en iedereen tekende present. Wellicht hadden de leden een index-aanpassing van hun zitpremie verwacht, vandaar. Tot hun verrassing waren er ook een paar niet-bestuurders aanwezig.

"In naam van de Domo Erectus !" begon onze Voorzitter met nadruk. Het waren zijn eerste en tweede natuur samen die hem tot dit initiatief gedreven hadden, redevoerde hij plechtig. Om gans zijn betoog in 't kort samen te vatten : het clubhuis De Vierschaar moest weer opgetrokken worden in de staat van vóór Seed'n en de Berre er lelijk huis hadden gehouden.

"Ik doe mee," zei Frank V uit D, die als ondernemend niet-bestuurslid eerst zijn mond open deed. "Ik heb daar nog een hoop stenen liggen van een oude zwijnsstal, die gaan daar perfect in passen."

"'t Is goed," antwoordde onze Voorzitter, "ge kunt gij de binnenmuren metsen."

"Wat ge zelf doet, doet ge beter !" kwam Eddy C tussen, en hij onthoofde nog een blonde Leffe.

Meteen kwam er schot in de zaak, en begon er zowaar wat enthousiasme op te laaien.

"Ik zal de plastieken ramen bezorgen," deed Ward zijn duit in het zakje, "en ik zal vragen aan Stoopke dat hij de deuren en chambrans placeert..."

Zo vermocht het dat in vol bouwverlof een kiepe van WTC Oeselgem aan de slag ging ter Vierschare. Nog voor dat er een letter van in de lokale pers kon verschijnen in de gazet of op 't internet, stond het café alweer opgetrokken tot halverwege het eerste verdiep, en was onze Voorzitter de kelder al aan het witten met een overschot groene verf. Heinz was door het volledige bestuur aangesteld als Veiligheidscoördinator van de werf, en hield de zaak goed in de gaten.

“Heeft er iemand Frank gezien ?” – Heinz had al met zijn ellebogen gevoeld dat er iets loos was. Niemand echter had Frank gedurende het laatste anderhalf uur nog opgemerkt. Na enkele keren roepen, kwam er een gesmoord antwoord van binnen vier muren :

“Ik zit hier ingemetst in ‘t chauffagekot... ‘t es Stoopke zijn schuld, hij ging hier tegen ten tienen zijn mee de deur’n, moar ‘t es al elve en twinte tij veur een pinte...” Ondertussen had hij maar voortgemetst.

Tegen dat hij zijn reke getaald had, hadden de anderen elk al twee pinten in hun collier, en gingen weer fluitend aan het werk. Een binnenmuurke uitgebroken en Frank bevrijd, was zó gebeurd.

Luc en Angelo hadden de handen in mekaar geslagen voor den elektriëk, en meteen voor de eerste kortsluiting gezorgd. Zo nen buis... Geert die aan ‘t kijken was hoe ‘t vertrek moest aangesloten worden, kreeg een krieze kardjak, en werd door Christophe met de camion van de Voorzitter naar de spoed gevoerd. Walter was pijpen aan het lassen, en had niets gehoord, zeitie, “moar wete wadde, we zullen eerst nog eentje drinken...” Ivan die aan ‘t plaasteren was, deed gewillig mee, en deed teken naar Francky, die met een bakkersfiets constant voor fourage zorgde.

In minder dan een week tijd stond De Vierschaar er weer alsof ze nooit was weg geweest. Geert zijn verscot bleek al bij al niet zo erg, een groot hart en gezond bloed in d’aders trokken zijn kast nogal rap weer recht.

“Demey!” riep onze Voorzitter, “we moeten de mei nog planten !”

“Nick is hier niet...” Heinz had allezondercontrole...”en we hebben bijgot nog geen kaaf ook !”

“Godverdegodv...” – onze Voorzitter toonde bij wijlen ongeremd zijn ware aard – “Frank V uit D, edde gij nog stenen ?” (direkter kon het niet).

“Niks nemeer meneer, ‘t is allemaal op : de stenen, ‘t bier, mijne moortel...” .

Had hij er nog moeten gehad hebben, hij had hem terstond uitgekierperd. De moortel.

“Gene paniek, jongens” suste Christophe, “der stond vantevoren ook geen kaaf op...”

En zo gebeurde het dat wij vorige zondag, dank zij de doortastendheid van het bestuur van WTC Oeselgem Ontspanning Verenigt, weer met een kleine twintig man zaten te nippen aan een verdiende Westmalle, Duvel, 33-iger, Icetea of Germaine soepke...

“Danke stijf, bestuur !” – (ontroerd) - “En nu nog zorgen da Tineke ons weer komt bedienen...” (anoniem).

De nieuwe *Vierschaar*, zonder
kaaf.

© Kroniek